

Arrest

nr. 98 368 van 5 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VALCKE loco advocaat P.-J. STAELENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U zou een sjiitische moslim zijn geboren in Hindiyah (provincie Babil). U zou vanaf uw kindertijd in Bagdad hebben gewoond. U hebt een universitair diploma filosofie. Na uw studies hebt u uw legerdienst vervuld. Van 1999 tot 2000 was u directeur van een hotel in Karbala. Van 2002 tot 2003 had u een bakkerij. Vanaf 2004 richtte u uw eigen decoratie/renovatiebedrijf op in Bagdad, Karada. U bent gehuwd en hebt twee kinderen. Uw broer M.(...) was bij de politie. Hij werd in 2005, tijdens zijn dienst, gedood. Uw andere broer, R.(...), die met u samenwoonde, was sinds 2004 bij de politie. Hij was actief in het vervolgen van

terroristen. Het laatste anderhalf jaar werkte hij voor de verhoorinstantie. Hij was betrokken bij het verhoren van A.(...) M.(...), een leider van de 'Liwa al-Youm al Mawud' (de gewapende milite van het Mehdi leger). Omdat R.(...) weigerde A.(...) M.(...) te helpen om ervoor te zorgen dat hij niet werd veroordeeld, werd hij door 'Liwa al-Youm al Mawud' bedreigd. Op 15 augustus 2011 werd zijn auto beschoten. Op 25 augustus 2011 hebben ze hem telefonisch bedreigd en een handgranaat naar hem gegooid. Op 3 september 2011 werd uw auto beschoten. Daarop zouden u, uw echtgenote, uw kinderen en het gezin van R.(...) het huis hebben verlaten. Uw echtgenote en uw kinderen gingen naar familie in Karada. De familie van R.(...) ging naar Mansour. U verbleef afwisselend in Karada en in Mansour. Op 16 september 2011 verdween R.(...). Op 18 september 2011 hebt u zijn lichaam in het mortuarium gevonden. Op 20 januari 2012 zou 'Liwa al-Youm al Mawud' een dreigbrief op uw huis hebben bevestigd. Er stond in dat u het huis binnen de twee dagen moest verlaten, anders zou u worden vermoord. Daarop zouden ook uw ouders het huis hebben verlaten. Ze gingen eveneens naar Mansour. Uw vader zou op 26 januari 2012 naar Turkije zijn gereisd. U zou Bagdad op 2 februari 2012 hebben verlaten. U zou via Turkije, illegaal naar België zijn gereisd waar u op 13 februari 2012 aankwam en op 14 februari 2012 asiel aanvraagde. Op 9 maart 2012 zouden militaire troepen (de Maghawier) uw huis hebben doorzocht en naar u hebben gevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, een attest van woonst, foto's van uw dochters, foto's van uw zaak, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote, een dreigbrief dd. 20/01/2012, een foto waarop te zien is dat de dreigbrief op een muur is bevestigd, documenten van uw broer M.(...): foto's van M.(...), een kopie van zijn politiebade, een kopie van zijn overlijdensakte, een onderzoeksrapport in verband met zijn dood, een brief die bevestigt dat M.(...) werd gedood tijdens zijn dienst en werd erkend als martelaar, documenten van uw broer R.(...): foto's van R.(...) in uniform, een kopie van zijn politiebade, een kopie van zijn overlijdensakte, het onderzoeksdossier in verband met zijn dood, een foto van de aankondiging van de rouwdagen en een artikel van een bevriende journalist verschenen op de website www.kitabat.com.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald door de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest te worden gedood door 'Liwa al-Youm al Mawud'. U vreest hun wraak omdat uw broer, R.(...), had geweigerd hen te helpen A.(...) M.(...) vrij te krijgen (CGVS, 22/03/2012, p. 8, 14, 16).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u weinig geloofwaardige verklaringen hebt afgelegd omtrent uw vluchtrelaas.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zeer vage verklaringen aflegt over de arrestatie, de ondervraging en de veroordeling van A.(...) M.(...). Dit is niet zonder belang aangezien u zijn arrestatie en veroordeling aanhaalt als oorzaak van de door u ingeroepen vrees. Zo weet u niet wanneer hij werd gearresteerd. U kunt enkel zeggen de laatste maanden. U weet evenmin of uw broer betrokken was bij die arrestatie. Bovendien hebt u nagelaten dit te vragen. U kunt evenmin preciseren waarom A.(...) M.(...) werd gearresteerd. U kunt enkel in algemene bewoordingen zeggen voor 'terroristische aanslagen' (CGVS, 22/03/2012, p. 9). U weet niet wanneer die ondervraging van A.(...) M.(...) plaatsvond. U weet evenmin wie er nog bij die ondervraging was betrokken. U hebt zich hier niet naar geïnformeerd (CGVS, 22/03/2012, p. 9). U weet niet of er nog andere leden van 'Liwa al-Youm al Mawud' werden gearresteerd en ondervraagd. U hebt hier evenmin naar geïnformeerd (CGVS, 22/03/2012, p. 10). U weet niet waarvoor A.(...) M.(...) werd veroordeeld. U kunt enkel in algemene bewoordingen zeggen voor moordzaken. Wanneer u wordt gevraagd voor welke aanslagen of moorden hij werd veroordeeld, moet u het antwoord schuldig blijven. U hebt hier andermaal niet naar gevraagd. U kunt ook niet aangeven welke aanslagen of moorden er aan 'Liwa al-Youm al Mawud' worden toegeschreven (CGVS, 22/03/2012, p. 11). U zegt dat A.(...) M.(...) ter dood werd veroordeeld, maar u weet niet of hij nog in de gevangenis zit of hij al is terecht gesteld. U hebt dit ook niet nagevraagd (CGVS, 22/03/2012, p. 10). U weet niet of er nog andere leden van 'Liwa al-Youm al Mawud' werden veroordeeld (CGVS, 22/03/2012, p. 11).

Dergelijke vage verklaringen kunnen niet overtuigen. Er mag van u toch worden verwacht dat u meer concrete informatie kunt geven over de gebeurtenissen, namelijk de arrestatie en veroordeling van A.(...) M.(...), die aan de oorsprong liggen van uw vermeende problemen. Dat u hebt nagelaten om hierover meer informatie in te winnen, ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees. U verkeerde duidelijk in de mogelijkheid om u te informeren. Na de vermeende beschieting op 3 september 2011 had u zich immers kunnen informeren bij uw broer R.(...). U hebt bovendien met A.(...) H.(...) gesproken na die aanslag (CGVS, 22/03/2012, p. 14). U verklaarde verder dat u twee of drie keer contact had met N.(...) M.(...) na de dood van uw broer (CGVS, 22/03/2012, p. 9). Na de dreigbrief van

20 januari 2011 zou u eveneens met N.(...) M.(...) hebben gesproken (CGVS, 22/03/2012, p. 15). U had aldus mogelijkheden genoeg om u te informeren.

Zelfs al zou uw broer betrokken zijn geweest bij de ondervraging en veroordeling van A.(...) M.(...), dan nog kunt u niet aannemelijk maken dat u omwille van die reden zou worden gevisieerd. Het eerste vervolgingsfeit dat u aanhaalt, is de beschieting van uw auto op 3 september 2011. Volgens u werd u daarbij gevisieerd omdat R.(...) betrokken was bij de arrestatie van A.(...) M.(...) (CGVS, 22/03/2012, p. 7). Ze zouden R.(...) onder druk willen zetten om te vermijden dat A.(...) M.(...) werd veroordeeld (CGVS, 22/03/2012, p. 15). Deze verklaringen van u zijn echter louter gebaseerd op uw vermoedens. Op 16 september 2011 werd uw broer vermoord, volgens u door 'Liwa al-Youm al Mawud'. Deze stelling is echter opnieuw gebaseerd op uw persoonlijk vermoedens. U kan deze vermoedens niet hard maken gelet op het feit dat omwille van bovengenoemde redenen er twijfels rijzen over de betrokkenheid van uw broer bij de arrestatie van A.(...) M.(...). In het onderzoeksrapport dat naar aanleiding van zijn dood werd gevoerd en waarvan u een kopie voorlegt, is overigens met geen woord gerept over de mogelijke betrokkenheid van 'Liwa al-Youm al Mawud' bij zijn dood (CGVS, 22/03/2012, p. 12).

Het enige concrete vervolgingsfeit dat u aanhaalt, na de dood van uw broer, is de dreigbrief van 20 januari 2012. Het louter voorleggen van een dreigbrief is echter alles behalve een overtuigend bewijs. Een dreigbrief kan immers door eender wie en eender waar zijn opgesteld. Bovendien is het zeer opmerkelijk dat in de dreigbrief is geschreven dat u het huis binnen de twee dagen diende te verlaten anders zou u worden vermoord (CGVS, 22/03/2012, p. 16). Eerder verklaarde u immers dat u sinds 3 september 2011 het huis had verlaten en er sindsdien niet meer was teruggekeerd (CGVS, 22/03/2012, p. 3). Van 3 september 2011 tot 20 januari 2012 woonde u afwisselend in Karada en Mansour en bleef u werken in uw zaak in Karada. In die periode werd u niet bedreigd en is er niemand naar u komen vragen (CGVS, 22/03/2012, p. 15). Het is dan ook zeer verwonderlijk dat u op 20 januari 2012, nadat u al meer dan vier en een half maand niet meer thuis was geweest, een dreigbrief zou hebben gekregen om het huis te verlaten. Ook is het opmerkelijk dat er na het verstrijken van het ultimatum van twee dagen, niemand naar u is komen vragen of zoeken, om te verifiëren of u het huis had verlaten of om het dreigement uit te voeren (CGVS, 22/03/2012, p. 18). Na de dreigbrief zou u nog tot 2 februari 2012 in Bagdad zijn gebleven. In die periode werd u niet bedreigd en werd er niet naar u gezocht (CGVS, 22/03/2012, p. 18). Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u op het CGVS verklaarde dat uw vader naar Turkije vertrok op 26 januari 2012 (CGVS, 22/03/2012, p. 17). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u nochtans dat uw ouders in Bagdad verblijven (Verklaring DVZ, 14/02/2012, vraag 13). Bovenstaande tegenstrijdigheid ondermijnt uw geloofwaardigheid. Bovendien is het opmerkelijk dat, hoewel de dreigbrief duidelijk enkel aan u is gericht, uw vader hierdoor hals over kop het land zou hebben verlaten, terwijl u nog tot 2 februari 2012 in Bagdad verbleef.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat 'Liwa al-Youm al Mawud' wraak wilde nemen op gans uw familie (CGVS, 22/03/2012, p. 8). Nochtans woont heel uw familie, buiten u en uw vader nog in Bagdad. Uw moeder woont in Mansour. Uw echtgenote en kinderen in Karada. De echtgenote en kinderen van R.(...) wonen in Mansour. Uw tantes en nonkels wonen eveneens in Karada en Mansour. Uw andere broer A.(...), woont met zijn gezin, in Karada (CGVS, 22/03/2012, p. 3). Zij hebben daar geen problemen. Ze worden niet bedreigd (CGVS, 22/03/2012, p. 19). Het feit dat heel uw familie nog in Bagdad woont, valt niet te rijmen met uw verklaring dat 'Liwa al-Youm al Mawud' het gemunt zou hebben op heel uw familie. Deze vaststelling ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. Bovendien haalt u, tijdens het gehoor, geen enkele reden aan waarom u niet, net als uw familie, elders in Bagdad zou kunnen verblijven. In de dreigbrief stond dat u het huis diende te verlaten, hetgeen u al op 3 september 2011 had gedaan. Bovendien hebt u verklaard dat 'Liwa al-Youm al Mawud' geen invloed heeft in Mansour (CGVS, 22/03/2012, p. 12). Het lijkt er dus op dat u aan de voorwaarden van 'Liwa al-Youm al Mawud' hebt voldaan en dat ze u dus geen reden meer hebben om u te vermoorden.

Aan uw loutere bewering dat de Maghawier op 9 maart 2012 uw huis zou hebben doorzocht en naar u hebben gevraagd (CGVS, 22/03/2012, p. 18), kan, gezien, bovenstaande vaststellingen, weinig geloof worden gehecht. Bovendien mag er worden verwacht dat, als de Maghawier, daadwerkelijk naar u op zoek was, ze ook bij uw familie naar u zouden zijn komen informeren, hetgeen volgens u evenwel niet is gebeurd (CGVS, 22/03/2012, p. 18).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merklijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviseerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Baghdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Uw identiteitskaart, het attest van woonst, de foto's van uw dochters, de foto's van uw zaak en de kopie van het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote bevestigen uw identiteit, uw afkomst, uw gezinssamenstelling en uw beroep, hetgeen hier niet in twijfel wordt getrokken. De documenten van uw broer M.(...) bevestigen dat hij bij de politie werkte en dat hij werd gedood tijdens zijn dienst. Deze gebeurtenissen hebben echter niets te maken met de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. De documenten van uw broer R.(...) bevestigen dat hij bij de politie was en dat hij is overleden. De documenten stellen niet dat hij betrokken was bij de arrestatie en veroordeling van A.(...) M.(...) of dat hij daarom zou zijn gedood. Het CGVS ontkent niet dat R.(...) bij de politie zat en dat hij, al dan niet tijdens zijn dienst werd vermoord. Het CGVS stelt enkel dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren omwille van de activiteiten van uw broer R.(...). De

dreigbrief dd. 20/01/2012 en de foto waarop te zien is dat de dreigbrief op een muur is bevestigd, zijn evenmin in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Dergelijke brief kan immers door eender wie en eender waar zijn opgesteld. Vervolgens kan die brief door gelijk wie, op eender welke muur zijn geplakt en zijn gefotografeerd. Het artikel van de bevriende journalist verschenen op de website www.kitabat.com, gaat volgens u over de veiligheidssituatie in Irak. Jullie familie wordt als voorbeeld gegeven. Het feit dat een bevriende journalist uw familie noemt in een artikel over de algemene onveilige situatie in Irak, heeft evenwel weinig bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet zou weten of A. M. reeds terecht werd gesteld en verzoeker bovendien verwijt dat hij zich niet zou hebben geïnformeerd, voert verzoeker aan dat uit het gehoorverslag duidelijk blijkt dat verzoeker weldegelijk op de hoogte was van wanneer A. M. veroordeeld werd, aangezien verzoeker de periode kon aangeven wanneer dit gebeurde. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker wist dat A. M. ter dood veroordeeld werd en dat zijn broer leider werd. Bovendien informeerde verzoeker zich door geregeld contact op te zoeken met N. M. Het feit dat verzoeker niet alle details weet omtrent de arrestatie, ondervraging en veroordeling kan eenvoudig verklaard worden doordat dergelijke informatie vertrouwelijk is en niet zomaar wordt vrijgegeven. Verzoeker gaf tevens reeds in het gehoorverslag aan dat het leven van officieren in gevaar is mochten ze dergelijke informatie bekend maken. Dit is ook de reden dat op het overlijdensattest van de broer van verzoeker geen melding wordt gemaakt van Liwa al-Youm al Mawud. Het is duidelijk dat terroristische bewegingen veel macht hebben en de autoriteiten willen laten uitschijnen dat dit niet zo is. Ook het moment van deze dreigbrief is volgens verzoeker eenvoudig te verklaren doordat A. M. in deze periode ter dood werd veroordeeld en de wraak tijdens deze periode werd aangewakkerd. Dat verzoeker daar niet meer woonde kon de bedreigers waarschijnlijk niets schelen, het ging hen om de boodschap en zij wisten dat deze terecht zou komen. Wat betreft de tegenstrijdigheid omtrent het verblijf van de ouders, stelt verzoeker dat deze ene contradictie niet van die aard is om tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas te besluiten. Verzoeker heeft naar gewoonte geantwoord wanneer hij stelde dat zijn ouders in Bagdad wonen. Bovendien kan deze verklaring niet als fout aanzien worden, gezien zijn ouders weldegelijk in Bagdad gedomicilieerd zijn. Waar de commissaris-generaal het ook vreemd vindt dat de rest van de familie van verzoeker zich op andere plaatsen gevestigd heeft en niet bedreigd wordt en stelt dat verzoeker zou gezegd hebben dat Liwa al-Youm al Mawud zich zou wreken op heel zijn familie, geeft verzoeker aan dat uit het gehoorverslag duidelijk kan worden afgeleid dat verzoeker aangaf dat hij de enige is die gevisieerd wordt en dat dit door de dreigbrief wordt bevestigd. Verzoeker zou ook gezegd hebben dat er geen enkel gevaar is voor Liwa al-Youm al Mawud in Mansour. Verzoeker stelde echter dat Liwa al-Youm al Mawud daar geen controle hebben, maar dat ze er wel geraken voor aanslagen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zet voortdurend de verklaringen van verzoeker naar zijn hand.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar de door het Commissariaat-generaal bijgevoegde Subject Related Briefing (SRB) 'De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak Bagdad' d.d.05/01/2012 (stuk 12) en stelt dat daaruit kan besloten worden dat de situatie in Bagdad inderdaad een verbetering kent, namelijk van maandelijks gemiddeld 2078 burgerslachtoffers in 2007 naar 'slechts' 345 onschuldige burgerslachtoffers per maand in 2011. Verzoeker vraagt zich af hoe de commissaris-generaal zonder schaamte durft te stellen dat de situatie in Bagdad voor burgers geen reëel risico meer vormt als er maandelijks nog minstens 345 slachtoffers vallen. Het feit dat er vroeger (in 2007) meer waren is geen geldige reden om te besluiten dat de hedendaagse situatie geen reëel risico meer vormt op ernstige schade. Verzoeker vraagt zich vervolgens af of de commissaris-generaal enkele stukken uit de SRB bewust negeert of vergeet te lezen. Verzoeker citeert vervolgens enkele fragmenten (SRB p. 5, 6, 7, 12, 15). Verzoeker haalt zelf enkele documenten aan die aantonen dat de hedendaagse situatie in Irak nog steeds niet zonder risico is. Hij verwijst vooreerst naar het artikel 'Institute for War and Peace Reporting.

Iraq stunned by bombing wave' d.d. 23/02/2012 (stuk 4). Hierin staat dat, na de terugtrekking van de Amerikanen, op 23 februari 2012 (in werkelijkheid op 18 december 2011) meer dan 100 Iraakse burgers gedood werden door 22 verschillende bommen waarvan 8 in de hoofdstad. Er rijzen dan ook grote vragen over het behoud van de veiligheid in Irak zonder de Amerikanen. Ten tweede verwijst verzoeker naar een artikel van 'The Christian Science Monitor. Iraq's ominous trendline of violence' van 26 maart 2012 (stuk 5), waarin de dood van 46 burgers bevestigd wordt. Dit artikel citeert ook een zekere Becca Wasser. Er zouden minstens 204 bomaanslagen plaatsgevonden hebben in Irak van 19 december 2011 tot 18 maart 2012; dit aantal zou een stijging van 70% betekenen in vergelijking met dezelfde periode van vorig jaar, toen 120 bomaanslagen plaats hadden. Nu in januari 2012 waren er 81 bomaanslagen in totaal in vergelijking met 45 in januari vorig jaar. Als het bovenstaande niet voldoende zou zijn, bevestigt een artikel van 'The world's humanitarian news site: INSIGHT – Iraq war over? Not where Qaeda rules through fear' d.d. 25 maart 2012 (stuk 6), de vele bombardementen gewonden en doden. De verwijzing van de commissaris-generaal dat er vandaag de dag enkel nog bij uitzondering aanslagen op burgers gepleegd worden en dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen is dus volgens verzoeker pertinent onjuist.

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift de volgende documenten toe: "Subject Related Briefing (SRB) "Irak" "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. BAGDAD"" van 5 januari 2012, een artikel van Institute for War and Peace Reporting "Iraq stunned by bombing wave d.d. 23 februari 2012", een artikel van The Christian science Monitor "Iraq's ominous trendline of violence" d.d. 26 maart 2012 en een artikel van The world's humanitarian news site "Insight – Iraq war over? Not where Quada rules trough fear" d.d. 25 maart 2012.

Na lezing van de door verzoeker ter terechtzitting neergelegde stukken stelt de Raad vast dat verzoeker de volgende documenten ter terechtzitting neerlegde: een kopie van een brief van het politiekantoor Al Beiaa gericht aan de onderzoeksrechter inzake een klacht door de broer van verzoeker neergelegd bij de politie vergezeld van een vertaling en een kopie van een verblijfsvergunning van de vader van verzoeker in Turkije.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204).

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekers asielrelaas gesteund is op zijn vrees te worden vermoord door de terroristische beweging Liwa al-Youm al Mawud in Mansour als wraak omdat verzoekers broer R. had geweigerd hen te helpen om hun leider A. M. vrij te krijgen. De Raad kan echter geen geloof hechten aan dit asielrelaas nu verzoeker een fundamenteel gebrek aan kennis heeft omtrent deze persoon en Liwa al-Youm al Mawud. Zo kan verzoeker geen aanslagen, moorden of andere acties toeschrijven aan Liwa al-Youm al Mawud (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 11). Verzoeker slaagt er tevens niet in te preciseren waarom A. M. gearresteerd werd. Verzoeker stelt slechts dat de reden hiervoor 'terroristische aanslagen' zijn en weet evenmin of zijn broer betrokken was bij deze arrestatie, noch wanneer de arrestatie exact plaatsvond (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 9). Daarnaast heeft verzoeker geen idee wie er, met uitzondering van zijn broer, betrokken was bij de ondervraging van A. M., noch wanneer deze ondervraging plaatsvond (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Verzoeker weet ook niet of er nog andere leden van Liwa al-Youm al Mawud gearresteerd of veroordeeld werden en heeft hier niet eens naar geïnformeerd (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Bovendien weet verzoeker, die stelt dat A. M. ter dood werd veroordeeld, niet of hij al terechtgesteld werd en ook hiernaar heeft hij niet geïnformeerd (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 10). De Raad is van oordeel dat redelijkerwijs verwacht kan worden dat verzoeker wel degelijk op de hoogte is van de activiteiten van Liwa al-Youm al Mawud en de omstandigheden van de arrestatie en de veroordeling van A. M. Deze elementen raken immers de kern van verzoekers asielrelaas, waardoor van hem kan worden verwacht dat hij hierover concrete

verklaringen zou hebben afgelegd, doch minstens aangeeft enige inspanning te hebben geleverd teneinde deze informatie te bekomen.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij weldegelijk wist wanneer A. M. veroordeeld werd, stelt de Raad vast dat verzoeker hieromtrent slechts stelde: "Wanneer is a.(...) m.(...) veroordeeld? *'Ik weet niet in januari waarschijnlijk er waren bewijzen tegen hem van verhoren in augustus en september'*" (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 15) (eigen onderlijning). De Raad merkt op dat geenszins in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat verzoeker niet zou weten wanneer A.M. veroordeeld werd. In de bestreden beslissing wordt duidelijk een onderscheid gemaakt tussen de arrestatie, de veroordeling en de terechtstelling. De vaststelling dat verzoeker niet weet of A.M. terechtgesteld werd, blijft dan ook staande. Het gegeven dat zijn broer leider is geworden impliceert geenszins dat verzoeker weet wanneer en of A.M. reeds werd terechtgesteld. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker ook omtrent de veroordeling een vage schatting doet. Deze verklaring is dan ook geenszins van aard om de onwetendheid van verzoeker omtrent talrijke aspecten omtrent de arrestatie, ondervraging, veroordeling en terechtstelling te weerleggen.

Verzoeker stelt in onderhavig verzoekschrift ook dat het feit dat hij geregeld contact opzocht met N. M. impliceert dat hij zich wel degelijk informeerde. De Raad stelt echter vast dat verzoeker verschillende malen expliciet stelt zich niet te hebben geïnformeerd (cf. stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 9, 10). Het loutere feit dat verzoeker contact opnam met N. M. kan deze vaststelling niet weerleggen. In tegendeel, dit toont slechts aan dat verzoeker de mogelijkheid had om zich te informeren en dit heeft nagelaten. Verzoeker had zich bovendien na het schietincident op 3 september 2011 kunnen informeren bij zijn broer zelf. Dat verzoeker niet de moeite heeft getroost om zich concreet te informeren aangaande dergelijke cruciale aspecten van zijn asielrelaas, wijst op een gebrek aan interesse en doet ernstig afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van dit relaas.

Ook de verklaring van verzoeker in onderhavig verzoekschrift dat het feit dat hij niet alle details weet omtrent de arrestatie, ondervraging en veroordeling omdat dit vertrouwelijke informatie betreft die niet zomaar wordt vrijgegeven, is niet overtuigend. Nergens uit het administratief dossier blijkt immers dat het om vertrouwelijke informatie gaat die niet wordt vrijgegeven. Zoals reeds gesteld verklaarde verzoeker herhaaldelijk zich niet te hebben geïnformeerd, met als gevolg dat niemand hem dan ook heeft verteld dat het eventueel om vertrouwelijke informatie zou kunnen gaan. Dat terroristische bewegingen veel macht hebben en de autoriteiten willen laten uitschijnen dat dit niet zo is, is slechts een algemene bewering van verzoeker, die hij niet met concrete gegevens staaft en die geenszins bij machte is om de talrijke onwetendheden van verzoeker te verklaren, noch om een verklaring te bieden voor het feit dat hij zich niet heeft geïnformeerd.

Bovendien slaagt verzoeker er niet in aannemelijk te maken dat hij vervolgd wordt omwille van de vermeende betrokkenheid van zijn broer in de ondervraging en veroordeling van A. M. Zo zou verzoeker in zijn auto beschoten zijn geweest op 3 september 2011 door Liwa al-Youm al Mawud. Dit is echter louter gebaseerd op vermoedens van verzoeker en zijn broer. Zo stelt verzoeker letterlijk dat hij de schutters niet kon identificeren en zelfs de auto die hem beschoten heeft niet heeft gezien (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 7). Vervolgens zou op 20 januari 2012 een dreigbrief bevestigd zijn aan de gevel van het huis van verzoeker (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8). Een dergelijke dreigbrief, waarvan verzoeker overigens slechts een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie en een foto neerlegt, kan echter door eender wie zijn opgesteld. Overigens heeft verzoeker in de periode volgend op de dreigbrief geen bedreigingen meer ontvangen en is niemand naar hem komen zoeken, hoewel in deze dreigbrief een ultimatum van twee dagen om het huis te verlaten staat (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 16, 18), hetgeen evenzeer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd doordat hij verklaarde dat de nieuwe leider van Liwa al-Youm al Mawud en broer van A. M. wraak wou nemen op de ganse familie terwijl heel zijn familie, behalve zijn vader, nog in Bagdad woont (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 3 en 4) en nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn familie nog problemen zou gekend hebben (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 18-19). Waar verzoeker verwijst naar het gehoorverslag om te stellen dat hij wel degelijk verklaarde dat enkel hij gevisieerd werd, merkt de Raad op dat de in onderhavig verzoekschrift overgenomen passage uit het gehoorverslag specifiek betrekking heeft op de dreigbrief, die wel enkel aan verzoeker is gericht (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 17). Bijgevolg spreekt verzoeker zichzelf tegen door in onderhavig verzoekschrift te stellen dat hij aangaf dat enkel hij gevisieerd werd, terwijl de Raad vaststelt dat verzoeker wel degelijk verklaarde: "(...) hij die overnam als leider van de groep en hij wil wraak nemen op de ganse familie van R.(...)" (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8).

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Aan het door verzoeker ter zitting neergelegde stuk inzake de klacht van zijn broer kan dan ook geen enkele bewijswaarde verleend worden. Bovendien betreft het hier slechts een fotokopie. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Ook de verblijfsvergunning van de vader van verzoeker in Turkije betreft slechts een fotokopie. Bovendien kan deze verblijfsvergunning hooguit aantonen dat de vader van verzoeker effectief in Turkije verblijft, doch dit doet niets af aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas.

2.4. In de mate verzoeker zich voor zijn vraag tot subsidiaire bescherming op zijn asielrelaas steunt, dient te worden opgemerkt dat uit wat voorafgaat blijkt dat dit relaas niet geloofwaardig is. Bijgevolg maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij om de redenen die hij in zijn asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, uit de beschikbare informatie aanwezig in het administratief dossier (Subject Related Briefing, Irak, De actuele veiligheidssituatie in Centraal Irak-Bagdad van 5 januari 2012) blijkt dat er actueel in Bagdad geen situatie van 'open combat' heerst en de aanwezige incidenten eerder gericht van aard zijn tegen bepaalde groepen of hooggeplaatste individuen, dat de veiligheidssituatie er sedert enkele jaren verbeterd is en het geweld er niet aanhoudend is. De Raad is gelet op voormelde informatie van oordeel dat er actueel in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan die hier een ander licht op zouden kunnen werpen.

De door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde artikelen met betrekking tot de veiligheidssituatie in Irak doen echter geen afbreuk aan de informatie afkomstig van verschillende objectieve bronnen zoals opgenomen in voormelde informatie (SRB). Bij de appreciatie en evaluatie van de veiligheidssituatie werd duidelijk rekening gehouden met alle elementen en gegevens over de jaren van geweld in Irak tussen 2003 en 2012. Uit de verschillende door verzoeker aangebrachte artikelen blijkt echter geen situatie van "open combat", noch wordt melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen en toont evenmin een situatie van "open combat" of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds aan. Uit de door verweerder als bijlage bij de verweernota van 24 juli 2012 gevoegde update aangaande de meest recente stand van zaken inzake de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad (Cedoca-antwoorddocument Chronologie Irak 2012/1 van 26 januari 2012, Chronologie Irak 2012/2 van 9 februari 2012, Chronologie Irak 2012/3 van 19 maart 2012, Chronologie Irak 2012/4 van 19 april 2012 en Chronologie Irak 2012/5 van 21 juni 2012) – een chronologische lijst van de voornaamste recente incidenten in Centraal-Irak – blijkt dat de vaststellingen en conclusies van hoger aangehaalde SRB van 5 januari 2012 nog steeds gehandhaafd blijven.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot.

2.6. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen

redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF